

ASPECTELE MORFOLOGICE CORTICALE ȘI SUBCORTICALE ÎN EPILEPSIA MIOCLONICĂ

Anatolie Vataman – cercet. șt.¹, Dumitru Ciolac – cercet. șt.^{1,2},
Vitalie Chiosa – cercet. șt.¹, Stanislav Groppa – acad. AȘM, dr. hab. șt. med., prof. univ.^{1,2},

¹Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”,
Laboratorul de Neurobiologie și Genetică Medicală,

²IMSP Institutul de Medicină Urgentă

avataman@gmail.com +373 68112200

Introducere. Alterările structurale corticale și subcorticale pot servi drept cauză sau pot fi cauzate de diferite crize epileptice. Actual, particularitățile morfologice corticale și subcorticale sunt insuficient studiate în epilepsia mioclonică. Studiile neuroimagistice recente la pacienți cu epilepsia mioclonică au dezvăluit unele alterări neuroanatomice subtile ale creierului.

Scopul lucrării. Studiarea modificărilor structurale corticale și talamice la pacienți cu epilepsie mioclonică.

Material și metode. Rezonanțele magnetice nucleare cerebrale 3T (protocol Epilepsie) a 11 pacienți (vârsta 24 ± 6 ani, 3 bărbați) cu epilepsie mioclonică și a 11 subiecți sănătoși (28 ± 4 , 6 bărbați) au fost procesate prin intermediul FreeSurfer. Diferențele în grosimea corticală au fost apreciate utilizând interfața QDEC.

Rezultate. O diferență statistic semnificativă ($p < 0.001$, necorectat) a grosimii corticale a fost evidențiată în următoarele clustere: cortexul postcentral, supramarginal și frontal medio-rostral a

emisferei stângi; cortexul occipital lateral, frontal medio-rostral, supramarginal, partea triunghiulară și insulară a emisferei drepte. Grosimea corticală a corelat cu vârsta pacienților în cortexul lingual și precentral a emisferei stângi, și în cortexul temporal superior, frontal superior, entorinal, frontal medio-caudal, parietal inferior și temporal inferior a emisferei drepte. Grosimea corticală a corelat cu durata maladiei în următoarele clustere – temporal superior, mediu și inferior și parietal inferior a emisferei stângi; supramarginal, parietal inferior și cingular rostral anterior a emisferei drepte. La pacienții fără răspuns fotoparoxismal (RFP-) în comparație cu cei cu (RFP+), grosimea corticală a fost redusă în următoarele clustere: cortexul temporal mediu, supramarginal, pre- și postcentral și entorinal a emisferei stângi; cortexul frontal medio-rostral și medio-caudal, parietal inferior și precuneal a emisferei drepte. Volumurile talamusului la pacienți (dreapta $7078,5 \pm 508.7$ / stânga $7804,1 \pm 737.4$ mm³) în comparație cu subiecții sănătoși (dreapta $8155,9 \pm 702.1$ / stânga $9168,1 \pm 1442.5$ mm³) au fost statistic semnificativ mai mici ($p = 0.014$, $p = 0.001$).

Concluzie. Acest studiu evidențiază alterările grosimii corticale la pacienții cu epilepsie mioclonică care se asociază cu diminuarea bilaterală a volumului talamusului, susținând ipoteza implicării structurilor cortico-talamice aberante în epilepsia mioclonică.

Cuvinte-cheie: epilepsie mioclonică, grosimea corticală, volumul talamusului